„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 14. Sobota 18. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 17. stycznia. Zwłoki ś. p. Cesarza Maxymiliana przybyły tu o godz. 9½ wieczór na dworzec kolei południowej. Śród niezmiernego natłoku ludności objawiającej uczucia szczerego udziału przeniesione zostały zwłoki do burgu.

Berlin. 17. stycznia. „Kreuzzeitung“ nazywa pogłoskę o odwołaniu barona Werthera z posady ambasadora pruskiego w Wiedniu czczym wymysłem i powtarza doniesienie korespondencyi Zeidler'a. że pogłoski o zbliżeniu się przyjaźnem między Prusami a Austryą nie są bez podstawy.

Stockholm. 17. stycznia. Dziś otwarty został parlament. Mowa tronowa podnosi, że gorliwość wszystkich państw europejskich ku pomnożeniu sił zbrojnych nakazuje także wzmocnienie środków ku obronie Szwecyi. Rząd przedłoży plan obrony krajowej na podstawie powszechnego obowiązku służby wojskowej.

(Telegram „Czasu“.)

Wiedeń, 17. stycznia. Dzisiejsza „Presse“ dowiaduje się, jakoby ze źródła autentycznego, iż budżet wojenny wynosi 80 milionów łącznie z marynarką. Na prawdopodobny przypadek obcięcia go przez delegacye, administracya zgodziła się na zezwolenie obcięcia od armii lądowej 3½ milionów. Cały budżet państwa zamyka się w 83 milionach. We wstępie do budżetu wojennego zapowiedziany jest nadzwyczajny wydatek około 30 milionów na karabiny odtylcowe i budowę twierdz. — Walne zgromadzenie akcyonaryuszów banku narodowego austryackiego przyjęło wniosek dyrekcyi bankowej. Zgromadzenie upoważniło dyrekcyę, aby wydział bankowy przystąpił do układów z rządem co do wpływu wynagrodzenia i tymczasowego porozumienia się nad zmianami umowy względem statutów z r. 1863. Obrót czynności na rok 1867 przyniósł 6½ % dywidendy.

Część urzędowa.

Rada gminna w Wysocku wyżnem powiatu turzańskiego zobowiązała się, celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej:

1. Ukończyć do czterech miesięcy budynek szkolny, takowy w przepisane rekwizyta szkolne zaopatrzyć i pierwszy jak i drugie w należytym stanie utrzymywać.

2. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu kwotę sto ośmdziesiąt złr. 20 c. w. a. w co wchodzi pożytek z odstąpionej parceli gruntowej pod l. top. 534 star.-587 now. 529 sążni □ wynoszącej a na 3 złr. 70 c. w. oszacowany.

3. Dostarczać własnym kosztem rocznie na opałanie szkoły i mieszkania nauczyciela 50 fur drzewa miękkiego — oraz 6 złr. na utrzymanie stróża szkolnego.

Prawo prezentowania gmina sobie zastrzegła.

Okazaną tymi czynami chwalebną dążność podniesienia oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie. 5. stycznia 1868.

Część nieurzędowa.

O ceremoniale, jaki ma być zachowany przy otwarciu obrad delegacyi, mających się jutro zebrać, donosi „Wien. Abdp.“ co następuje:

„W niedzielę dn. 19. b. m. zgromadzą się obie delegacye w celu ukonstytuowania się w przygotowanych dla nich salach obrad. W poniedziałek przed południem otrzymają audyencyę u Jego c. k. Mości. Najjaśniejszy Pan przyjmie delegacye w obecności ministrów państwa. a każda delegacya wprowadzona będzie przez odnośnego prezydenta ministrów. który po powitaniu przedstawi pojedyńczych członków Najjaśniejszemu Panu.

Spodziewać się należy, że Radzie państwa przy jej otwarciu ważne ustawy przedłożone zostaną. Do rozpraw nad budżetem materyał nie jest jeszcze zapewne przygotowany. ponieważ etat wydatków dla zachodniej połowy państwa będzie zależał od potrzeb uchwalonych przez delegacye dla spraw wspólnych. Stósownie do postanowień ustawy o sprawach wspólnych, wspomnione wydatki będą umieszczone w budżetach obu połów państwa a ciała reprezentacyjne nie będą już mogły rozprawiać nad niemi. Ostateczne zamknięcie preliminarza mogłoby więc nastąpić dopiero po ułożenia wspólnego budżetu. Jednakowoż będzie można już teraz i podczas rozpraw delegacyi uważać jako w przybliżeniu pewne te cyfry. które według ugody obu ministeryów z ministerstwem państwa dla spraw wspólnych ustanowione zostaną. Wydatek żadną miarą więcej wynosić nie będzie, a zniżenie go przez delegacyę byłoby zmianą dla której cislitawskie ministeryum skarbu z łatwością będzie mogło uzyskać absolutoryum Rady państwa.

Zebranie się delegacyi nie stoi więc na przeszkodzie złożeniu budżetu przez ministeryum i obradom Rady państwa nad tymże, czyli też przekazaniu go komisyi finansowej. Jakoż zapewniają, że w ministeryum skarbu pilnie i żwawo pracują nad przygotowaniem preliminarza budżetu. W ostatnich dniach odbywały się narady pomiędzy reprezentantami obu ministeryów skarbu dla porozumienia się względem zachowania pewnej jednostajności w traktowaniu pojedynczych pozycyi budżetu.

Co do budżetu ministerstwa wojny, słychać, że wydatki armii i floty obliczono na 70 mil. złr. Tu należy jeszcze dodać wydatek nadzwyczajny w sumie 30 milionów, który jednak będzie rozłożony na 2 lata a przeznaczony jest na zakupno karabinów odtylcowych i ukończenie fortyfikacyi Krakowa.

Prezydyum węgierskiej izby deputowanych rozesłało już zaproszenia do delegatów. Odezwa zapraszająca opiewa następnie:

„Szanowny Panie deputowany! Ponieważ na podstawie Art. XII, z roku 1867, tak ze strony sejmu węgierskiego jak i ze strony Rady państwa innych krajów Jego Ces. Mości odbyły się już wybory do dlegacyi, Jego c. k. Apostolska Mość pismem odręcznem z d. 11. stycznia b. r. do pana prezydenta ministrów hr. Juliusza Andrassy. raczył najmiłościwiej powołać delegacye na d. 19. stycznia b. r. do Wiednia, dla rozpoczęcia czynności konstytucyjnej we względzie spraw spólnych do ich zakresu działania przekazanych.

Zawiadomiony właśnie przez p. prezydenta ministrów o tem najwyższem rozporządzeniu, upraszam Szanownego Pana, jako wybranego przez izbę deputowanych członka delegacyi, abyś w pomienionym dniu udał się do Wiednia, i chciał wziąść udział w obradach które się tam będą odbywać.

Przyjm Pan. Szanowny Panie deputowany, wyraz mojego wysokiego poważania.

Peszt. 13. stycznia 1868.

Delegaci w Peszcie obecni odbyli jak donosi „P. Ll.“ konferencyę w d. 14. b. m. na której rozdzielono pomiędzy członków litografowane statuta. Pan Jerzy Bartal miał złożyć swój mandat jako delegowany, a jego miejsce zajmie zastępca Bernard Szilanyi, który pomiędzy zastępcami najwięcej głosów otrzymał.

„Pester Korr.“ podaje artykuł, jak się zdaje inspirowawany, o trudnościach, z któremi delegacye będą miały do walczenia, zwłaszcza przy wypracowaniu budżetu wojskowego. Artykuł ten utrzymuje, iż główną trudnością jest, że do tej chwili kontyngens rekrutów za r. 1868 nie jest jeszcze zawotowany przez obadwa parlamenty, a zatem delegacya, nawet w przypuszczeniu, że parlamenty przyzwolą na pewną oznaczoną ilość rekruta, nie będzie mogła zawotować ściśle oznaczonej sumy na wydatki budżetu wojskowego. Delegacya będzie przeto musiała poprzestać na ustanowieniu pewnej kwoty około 250 złr. na każdego żołnierza, którą to kwotę trzeba będzie potem pomnożyć przez zawotowaną liczbę rekrutów.

Tenże dziennik donosi, że w delegacyi węgierskiej ministeryum państwa będzie reprezentowane przez ministrów węgierskich.

Zagrzebski nadżupan p. Mirko Bogović w dzień nowego roku wydał okólnik, który wyraża nie tylko jego program polityczny, ale zarazem wydaje rozporządzenia względem administracyi municypalnej, która nigdzie nie była tak zaniedbana, jak w Kroacyi.

Nadżupan rozporządza: 1. Aby lud pospolity oświecony został należycie o ważnych kwestyach tego przedmiotu, po większej części jeszcze nie rozwiązanych. 2. Aby zaprzeczono wieściom o przywróceniu pańszczyzny i t. p. rozszerzanym przez fałszywych proroków. 3. Aby usuwano wątpliwości i nieufność co do teraźniejszych instytucyi państwa, podsycaną przez nieprzyjaciół. 4. Aby starano się hamować i wyjaśniać wszelkie nieuzasadnione pretensye wynikające najczęściej z nieświadomości lub fałszywej informacyi. 5. Czuwać, aby rozsądny i lojalny lud kroacki nie tracił nadziei, aby wierząc silnie swojemu konstytucyjnemu Królowi swojej reprezentacyi, ufał swoim władzom konstytucyjnym i wszystkim innym czcigodnym patryotom, którzy wszyscy nie zaniedbują tego, żeby rany krajowi w roku przeszłym zadane zostały zagajone. 6. Żeby urzędnicy municypalni, rządowi i administracyjni, nauczyciele i wszyscy inni ludzie na usłudze kraju zostający, wiernie podług przysięgi dopełniali swoich obowiązków, pracując ze wszystkich sił dla dobra materyalnego i moralnego kraju, i pomnąc na to, że my jesteśmy dla narodu a nie naród dla nas.

Z Tryestu piszą pod d. 16. b. m. Obrzęd pogrzebowy rozpoczął się dziś przy sprzyjającej pogodzie o godz. 7½ salwami żałobnemi i biciem w dzwony. Ulice i place, oraz gmachy publiczne przez które odbywał się pochód, przystrojone były żałobnemi flagami i emblemami. Wszystkie okręty w porcie zwinęły swoje flagi. Ścisk ludu był ogromny. Po pokropieniu trumny święconą wodą około godziny 10. rozpoczął się pochód od Molo san Carlo, dokąd przyniesiono trumnę ze statku „Novara“ na wspaniałej barce. Pochód otwierał oddział wojska, który prowadził jenerał-major ks. Württemberg. Przed trumną, którą wiozło sześć koni karych na karawanie przystrojonym w herby i korony, postępowała rada miasta i kler, za karawanem szli arcyks., dalej wiceadmirał Tegethoff, reprezentanci obcych mocarstw, korpus oficerów, konzulowie, korporacye i wszyscy inni należący do orszaku porzebowego. Korpus majtków i wojska okrętowego zamykał pochód. Cały orszak przy odgłosie dział i jęku dzwonów posuwał się pomiędzy szpalerami wojska do kolei żelaznej. Wszystkie sklepy były zamknięte, również i giełda, a ludność w ogóle okazywała wielkie współczucie i brała tłumnie udział w tej smutnej uroczystości.

Jako reprezentant Króla pruskiego przy obchodzie pogrzebowym przybył do Wiednia jenerał infanteryi Brauchitsch. Przybyli z jenerałem oficerowie, z których żaden nie pojedzie do Tryestu i którzy dopiero od dworca kolei żelaznej w Wiedniu asystować będą zwłokom Cesarza mexykańskiego, mają zamiar zabawić dłużej w stolicy Austryi, aby oglądnąć wszystko, co w niej jest widzenia godnego. Mówią, że oficerowie ci starali się także o pozwolenie dokładnego obejrzenia arsenału.

„Fremdenblatt“ z dn. 15. b. m. pisze co następuje: Niektóre dzienniki zagraniczne powtarzały w ostatnich dniach za rzecz pewną, że br. Werther ma być w charakterze posła przy dworze wiedeńskim zastąpionym przez p. Magnus. Z innych stron znowu donoszą, że były poseł przy dworze petersburgskim hr. Redern ma być powołanym na stanowisko poselskie w Wiedniu. Wszystkim tym doniesieniom zaprzeczają teraz stanowczo. Pan Magnus przybył do Wiednia jedynie na żądanie Cesarza, aby Najjaśniejszemu Panu zdał sprawę z ostatnich dni i godzin ś. p. Cesarza Maxymiliana i żeby za swoje czynności i poświęcenie przyjął najwyższe uznanie. Uznanie to otrzymał już p. Magnus i to w sposób najbardziej zaszczytny. Już bowiem wczoraj, we dwadzieścia cztery godzin zaledwie po przybyciu do Wiednia, który to czas poświęcił przedewszystkiem wypracowaniu obszernego sprrwozdania o ostatnich wypadkach mexykańskiej katastrofy, wręczył p. Magnus Jego Excel. br. Beust z polecenia Najjaśniejszego Pana w sposób dlań najpochlebniejszy wielki krzyż korony żelaznej, jako dowód uznania zasług, jakie położył około osoby Cesarza Maxymiliana.

Do „Kolońskiej gazety“ piszą z Berlina, że stosunek pomiędzy Lauenburgiem a Prusami nastręczyć może niebawem powody do zawikłań, jeżeli już przedtem, może przy sposobności ustawy o utworzeniu okręgów wyborczych unia personalna nie zostanie zniesioną i Lauenburg nie będzie wcielonym do państwa pruskiego. W razie przeciwnym nastręczy prawdopodobnie proponowane przez Prusy przyjęcie części długu państwa duńskiego ze strony księstwa Lauenburgskiego powód do różnicy, która będzie tem ciekawszą ze względu na osoby mające prowadzić odnośne rokowania. Pruski minister spraw zewnętrznych podług ustawy związkowej musi się odnieść do kanclerza związku, który znowu musi wezwać ministra dla Lauenburga, aby umotywował odmowę przyjęcia długu. To umotywowanie przeszle następnie kanclerz związku pruskiemu ministrowi, który przeciwko temu będzie oponował; w końcu kanclerz sprawę rozstrzygnie. Taka jest prawna droga, którą ta sprawa przejśby musiała. Najciekawsza więc w tem wszystkiem jest ta okoliczność, że minister spraw zewnętrznych, minister dla Lauenburga i kanclerz związku są jedną i tą samą osobą, t. j. hr. Bismarkiem. Zapewne więc zakończą tę sprawę w ten sposób, że Lauenburg zostanie anektowany, tem bardziej, że finanse jego wymagają już teraz tej anexyi.

Korespondencye prywatne z Berlina donoszą, że wzajemne stosunki Francyi i Prus z powodu ostatnich wypadków we Włoszech, stały się powodem ściślejszego zbliżenia pomiędzy obu mocarstwami. Gabinet francuski ma być wkrótce zawiadomiony o odnośnych układach i spodziewać się należy, że Włochy przystaną na powrót do normalnego stanu konwencyi wrześniowej.

Ciało prawodawcze francuskie przyjęło nakoniec d. 14. b. m. ustawę wojskową. Mniejszość przeciwna ustawie liczyła 60 głosów. Jak się zdaje wielu członków wstrzymało się od głosowania. Ciało prawodawcze ustaliło już swój porządek dzienny i przejdzie teraz do dyskusyi nad ustawą prasową i o stowarzyszeniach. Budżet przyjdzie dopiero poźniej pod obrady, a tymczasem odroczono posiedzenia aż do 27. b. m. Sprawozdanie finansowe Magne'a ogłoszone będzie w najbliższych dniach i zapowie pożyczkę. Jaka będzie wysokość pożyczki tej niewiadomo jeszcze. Nadzieja pokoju umacnia się powoli w Paryżu pomimo gorączkowej czynności w ministerstwie wojny i gwałtownego zbrojenia się Francyi. Donoszą teraz dzienniki, że wszystkie twierdze na wybrzeżach Algeryi mają być wzmocnione, a na pewnych nieowarowanych punktach mają sypać reduty. O fortyfikowaniu wszystkich portów francuskich donoszono już dawniej.

Niedostatek nie ogranicza się w cesarstwie francuskiem tylko na północno-afrykańskie kolonie; także w samej Francyi przybiera on groźne rozmiary. Z północnych okolic kraju i z południowych, jak niemniej i z prowincyi centralnych otrzymuje „Avenir National“ bardzo smutne o tem doniesienia. Polityczna niepewność i obawa wojny, którą rząd słusznie żywił, ażeby pokazać, że reforma armii jest nieodzownie potrzebną, osłabiły czynność rzemieślniczą i powstrzymały ruch handlowy. Brak pracy zarobkowej wzmógł się nietylko w Lyonie, Nantes, Rouen, Rouboix, lecz także i w Bordeaux: liczba proszących zwierzchności o zarobek i o chleb do tego stopnia się pomnożyła, że straż miejskiej policyi musiano wzmocnić i oddział jej postawić przed bramą ratuszową, gdzie tłumami zbiega się trapione głodem pospólstwo. W Lille, Auxerre, Limoges i w innych miastach musiały bióra dobroczynności chwycić się nadzwyczajnych środków; w Paryżu bióro publicznej zapomogi otrzymało od ministerstwa spraw wewnętrznych 400.000 fr. a jeszcze nie może zadosyć uczynić wymaganiom.

W Algieryi grasuje okropny głód. Panowie Armand i Reydier donoszą o tem co następuje: Większa część mężów wypędzają żony i dzieci z namiotów, aby sobie same szukały jakiegoś pożywienia. Resztki polewki żołnierskiej uchodzą za królewską potrawę. Przed bramami miast musiano postawić straż, żeby nie dopuszczać cisnących się na żebry włoczęgów: pobudowano dla nich słomiane chaty, gdzie żywią się z jałmużny, albo giną z głodu. Wszelkie środki dobroczynności nie wystarczają; wygłodniali nędzarze giną często zjadłszy podany sobie kawałek chleba, od ktorego żołądek ich odwykł.

Półurzędowe dzienniki paryskie donoszą, że wschodnio-azyatycka expedycya Francyi, o której rozmaite po dziennikach krążyły wieści, ograniczy się jedynie na wzmocnienie eskadry francusko-japońskiej. O interwencyi mocarstw zachodnich nie ma mowy. Wzmocnienie to ma na celu jedynie ubezpieczenie francuskiego i angielskiego handlu, zagrożonego rewolucyą feudalnych książąt. Piechota okrętowa, która teraz odpłynęła do Japonii, ma zastąpić piechotę, która dla obrony poselstwa francuskiego od trzech lat już w Jokohama stoi załoga.

Florencka „Opinione“ rozbiera powody, jakie mogły skłonić członków lewicy drugiej izby włoskiej do tego spokojnego i biernego zachowania się w dzień otwarcia parlamentu. Wiele próżnych miejsc w ławkach, które zajmowali i zajmują zwyczajnie członkowie lewicy, zdekoncertowało obecnych tego stronnictwa członków, gdyż spostrzegli, że w razie głosowania nad jakimkolwiekbądź ważniejszym przedmiotem, ich mała i tak większość mogłaby pozostać w mniejszości i to w znacznej. Jakkolwiek rzeczy się mają, to pewna wszakże, że dzienniki skrajnej lewicy nie chcą nic wiedzieć o tej zasadzie, że trzeba najprzód we własnym domu zrobić porządek, nim się będzie można zajmować zewnętrzną polityką. Nie pomnąc na to, że pieniądze są główną dźwignią każdego przedsiębiorstwa, zdaje się, że dzienniki te finansową sytuacyą kraju bynajmniej się nie troszczą. Gdyby rzeczy poszły po ich myśli, toby znowu dyskusya polityczna musiała zabsorbować całą działalność reprezentantów kraju: wszystko inne bowiem jak one utrzymują zrobi się samo z siebie przy sposobności. Na szczęście jednakże wpływa na postępowanie opozycyi parlamentarnej jeszcze coś więcej oprócz skrajnych dzienników. Opozycya widzi to, że kraj znużony jest temi przesileniami, których koszta ponosić musi ostatecznie ludność. Ferye parlamentarne wprowadziły znowu w bliższe zetknięcie wybranych z wyborcami i nastręczyły im sposobność do poznania opinii tych ostatnich.

„Temps“ oblicza niedobór budżetu włoskiego do 1go stycznia 1869 na 816 milionów. „W obec takiej sytuacyi — robi tenże dziennik uwagę — są wszelkie szumne mowy zbyteczne, wszelkie ambicyjki wynalazców nowych systemów nie na swojem miejscu, a walka o 27 porządków dziennych i 53 osobistych spraw jest wprost zbrodniczą. Tutaj pozostają tylko dwie ostateczności — albo stanowcze i szybkie działanie, albo bankructwo, pomiędzy temi tylko ostatecznościami pozostaje wybór.“

„Patrie“ z d. 15. b. m. donosi, że Francya czyniła ustnie energiczne przedstawienia w Belgradzie z powodu wojennych demonstracyi Serbii. Austrya poparła ten krok Francyi a Anglia wystosowała kategoryczną notę do Serbii w tymczasowym duchu. Naostatek miały i Prusy podobnież robić Serbii przedstawienia. „Patrie“ wnosi z tego kroku Prus, że mocarstwa zgadzają się co do zapatrywania się na sprawę wschodnią i że sparaliżują zamiary Rosyi mogące zakłócić pokój europejski. Teżsame mocarstwa miały także doradzać umiarkowanie w Bukareszcie.

Kronika.

(Dziewiąty odczyt popularny) na dochód funduszu wdów i sierót po członkach stowarzyszenia wzajemnej pomocy rękodzielników mieszczan lwowskich odbędzie się jutro o godzinie 4tej po południu w sali ratuszowej. Pan Seweryn Płachetko, prof. gimnazyum wykładać będzie dalej „o człowieku jako najwyższej potędze istnienia organicznego.“ Pogląd naukowy na związki człowieczeństwa, wywołane działaniem wpływów naturalnych.

— „Czas“ podaje kilka szczegółów i dat statystycznych o życiu i pracach ś. p. Karola Szajnochy, które zamieszczamy tutaj jak następuje:

Karol Szajnocha urodził się w r. 1818 w Galicyi w Samborskiem; nauki skonczył w r. 1834 we Lwowie. Po długoletniej pracy w redakcyi dzienników literackich lwowskich, w r. 1853 został kustoszem Zakładu narodowego imienia Ossilińskich, na której to posadzie był czynnnym do chwili utraty wzroku, to jest do r. 1857. Ożeniony z Joanną Bilińska miał dwoje dzieci, jedna córke, która umarła i żyjącego syna Władysława. Dzieła jego są: Bolesław Chrobry, opowiadanie historyczne — Pierwsze odrodzenie się Polski — Jadwiga i Jagiełło — Szkice historyczne — Lechicki początek Polski — Opowiadanie o królu Janie — Dwa lata dziejów naszych. Pierwsze z tych dzieł powtórnie przedrukowane były. Wiele artykułów ze Szkiców przekładano na obce języki — dwa ostatnie dzieła zamierzone na obszerne publikacye, ukończone nie zostały. Pisał Szajnocha oprócz tego dramata: Stasio, Wojewodzianka sandomirska, Zonia, Panicz i dziewczyna, Jerzy Lubomirski, także powieść: Romans na własne oczy widziany, i poemat: Jan III. w tomie wiedeńskim. W r. 1843 pracował przy Gazecie Lwowskiej, następnie w r. 1847 zajmował się redakcyą Tygodnika polskiego, dalej pisywał do Czasopisma Biblioteki Ossolińskich; wreszcie od roku 1852 do 1854 był redaktorem Dziennika literackiego, nakoniec rozmaitości przy Gazecie Lwowskiej wychodzących. Na urzędzie w zakładzie Ossolińskich zajmował się przez lat dwa spisywaniem katalogu bibliotecznego; zaś korekta drugiego wydania słownika Lindego, przyczyniła się do utraty wzroku. Jeździł do Ostendy dla ratowania oczu, wtedy w r. 1857 był przez parę dni w Krakowie. Odtąd lat 10 przecierpiał. Najwięcej szczegółów o pracach Szajnochy podali w historyach literatury polskiej: J. Bartoszewicz, oraz Nehring; w Encyklopedyi warszawskiej (Tom 24) jest żywot jego napisany przez Sobieszczeńskiego; a w N. 9 Tygodnika illustrowanego dołączył Bartoszewicz obszerną biografię do wizerunku tego znakomitego historyka a zacnego człowieka.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 14. b. m. o godzinie wpół do 5. wieczór podrzucono dziecko 2miesięczne płci mezkiej na schodach domu L. $684^{2}/_{4}$. Dnia 15. b. m. umarła w tutejszym szpitalu na wodowstręt żona dozorcy wiezienia z Sambora, którą tutaj niedawno pokąsał pies wściekły.

(Defraudacya na poczcie.) W tutejszym urzędzie pocztowym zginął temi dniami nadesłany ze Skolego pakiecik, w którym był złoty zegarek z łańcuszkiem i kilka talii kart lepszego gatunku, ogółem wartości 100 złr. Pokazało się, że pakiecik ten wpadł w ręce pewnego dyurnisty, ojca 4 dzieci, który przyciśnięty niedostatkiem wziął zegarek i zastawił.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Proboszczowi w Srokach pod Szczercem kradziono już od dłuższego czasu zboże ze spichlerza a pewnej nocy złodziej otworzywszy spichlerz wytrychem, zabrał dość znaczną ilość żyta, owsa i hreczki. W kilka dni potem złodziej włamał się do komory na plebanii i z kilku pozamykanych skrzyń zabrał rzeczy wartości około 80 złr. Złodzieje którzy popełnili tę ostatnią kradzież nie zostali wyśledzeni, ale co się tyczy poprzednich kradzieży, udowodniono, że popełnione zostały przez służących proboszcza i młocków. Zboże skradzione wynoszono do wsi i rozdawano lub sprzedawano, a otrzymane tym sposobem pieniądze przepijano wspólnie. Ponieważ ta kradzież odbywała się przez lat kilka, niepodobna już ani ilości skradzionego zboża obliczyć ani wszystkich złodziei odszukać. Jednak na rozprawie ostatecznej w d. 15. b. m. stawało przed sądem 25 osób (23 mężczyzn i 2 kobiety) o tę kradzież obwinionych. Wszyscy obwinieni przyznali się do kradzieży, nawet do takich o których sam proboszcz nie wiedział. Ze względu iż ci ludzie dotychczas zachowywali się przykładnie, skazał sąd 1 na 6, 1 na 4, 1 na 3, 1 na 2, 1 na 1 miesiąc a 20 na 8 dni aresztu i wszyscy przyjęli wyroki (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarz. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek).

(Uroczystość w tutejszem więzieniu dla kobiet.) W tutejszem więzieniu dla kobiet u św. Maryi Magdaleny odsiadywało karę 7 kobiet religii schyzmatyckiej, które już dawniej objawiały wielokrotnie chęć przejścia na łono kościoła unickiego. Przygotowane należycie w nauce religii, spełniły swoje życzenie w dn. 13. b. m. jako w dniu nowego roku obrz. gr. kat. Obrzędu dopełnił ks. Kostek, Dr. teologii i profesor uniwersytetu, kaznodzieja katedralny ks. Jaworowski. Po dokonaniu obrzędu zgromadzone aresztantki odspiewały razem kolendę, przyczem dowiodły znakomitego postępu w nauce spiewu, którą od niedawna pobierają.

(Ułaskawienie.) Paraska Kozak z Żukowa w obw. Kołomyjskim, skazana w r. 1862 przez sąd obwodowy stanisławowski za dzieciobójstwo na lat 7 ciężkiego więzienia, została przez Najjaśn. Pana ułaskawiona i w skutek telegramu ministra sprawiedliwości wypuszczona z tutejszego więzienia.

(Pożar.) W Siedlarowy pod Leżajskiem dnia 29. z. m. spaliły się 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Szkoda wynosi 1108 złr. przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Kopalnie srebra.) „Journal des Débats“ zapowiada, że Europie zagraża potop pieniędzy. W Ameryce bowiem odkryto kopalnię srebra również bogatą jak te,

które się znajdują w Peru i Mexyku. Kopalnia ta znajduje się w Komstok w stanie Newada, graniczącym z Kalifornią. Rudy srebrne exploatują kompanie, rozporządzające znacznemi środkami, i jak zapewniają, miejscowość ta dostarcza srebra na 16 milionów dolarów rocznie. A pamiętać należy, że w początkach bieżącego stulecia, Ameryka dostarczała srebra za 178 milionów franków, a Europa, licząc w to i azyatyckie posiadłości Rosyi, dodawała do tej sumy tylko 18 milionów; wiadomo też, że od kilku już lat, Mexyk produkuje srebra prawie na 100 milionów, Peru na 30, Chili, Boliwia, La Plata i Nowa Granada razem na 35 mil. franków. Zresztą nowo odkryte kopalnie w Komstoku nie samego tylko srebra dostarczają na 80 mil. franków, bo trzecia część tej sumy przypada na złoto, a tychże samych kopalni wydobywane.

Lwów, 18. stycznia.

(Teatr). Ograna już straszliwie komedya francuska: „Dziewiąte przykazanie“ i operetka: „Piękna Galatea“ stanowiły program wczorajszego przedstawienia. Zbyt to znane już rzeczy, by o nich można powiedzieć cokolwiek jeszcze nowego, chyba to, że jak we wszystkiem na świecie żyjącem tak i w nich wiek zaciera wszelkie powaby i wdzięki, i czyni je coraz mniej zabawnemi. Mimo to stan publiczności był jeszcze dość znaczny i śmiano się dość głośno.

W „Dziewiątem przykazaniu“ starali się jak zwykle o utrzymanie dobrego humoru pp. Linkowski i Wilkoszewski i pani Nowakowska, zawsze niezrównana w rolach tego rodzaju; w „Galatei“ zaś p. Nowakowski, przewyborny Midas izraelicki, p. Wojnowski (Pigmalion), panna Kwiecińska (Galatea), i pani Doroszyńska (Ganimed). W ogóle poszła cała operetka tą razą znacznie lepiej, niż zwykle; śpiewy były gładsze i cieplejsze, a Ganimed odśpiewał kilka świeżych i trafnie do naszych czasów zastosowanych kupletów, wskazujących różnicę między klasycymem greckim a naszym. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 17. stycznia 1868.

Efekta: Akcye kolei Karola Ludwika 198.50. Listy stawne banku hypot. galic. 94 — 94.25. Rubel pap. rosyj. 1.65½ — 1.66. Towary: Żyto korzec 154 ℔ effekt z dosypem do 160 ℔ 8 złr. do 15go lutego; groch mięszany 180 ℔ netto 7.70 na koniec stycznia.

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej

(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiac	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	Komunikacya osób: wal. aust. zlr.	c.	Transport towarów: cetnary celne	Transport towarów: wal. aust. zlr.	c.	Razem: wal. aust. zlr.	c.
Od 1. do 31. grudnia 1867	9621	27795	17	124626	954?3	67	123265	84
Od 1. stycz. do 20. listop. 1867	114906	392475	27	1904098	934783	—	1327258	27
Razem . .	124521	420270	44	2128719	1.302?0	67	1450527	11
Przychód bruto w grudniu 1866 wynosił . .							110708	45

Oprócz tego przewieziono 12.?30 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Lwów, 18. stycznia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (79 ℔) 6 złr. 5 c., żyta (76 ℔) 4 złr. 2 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 70 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 62 c., hreczki 3 złr. 64 c., grochu 4 złr. 20 c., ziemniaków 2 złr. 14 c., cetnar siana 1 złr. 19 c., słomy okłociastej 72 c., słomy na paszę 80 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 34 c., sosnowego 7 złr. 31 cent.

W drugiej połowie grudnia 1867 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

Miejsce targu:	Nowytarg zr.	c.	Kolbuszowa zr.	c.	Tarnów zr.	c.	Jasło zr.	c.	Brzesko zr.	c.
(walutą austryacka)										
Mec pszenicy	.	.	7	.	6	3	5	94	6	20
„ żyta	4	56	4	50	4	53	4	.	4	38
„ jęczmienia . .	3	.	4	.	3	26	3	50	3	20
„ owsa	1	44	2	20	1	90	1	68	1	68
„ hreczki	.		.	.	3	40	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	2	.	1	80	.	.	1	48
Cetnar siana	1	50	1	20	1	76	.	.	1	16
„ wełny	.		.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.		.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	30	6	60	12	56	.	.	9	12
„ „ miękkiego	4	10	5		8	50	.	.	6	57
Funt mięsa wołowego	.	12	.	11	.	.	.	.	.	18
Mas okowity . . .	1	20	.			.	.	.	.	24

Ostatnia poczta.

Tryest, 16. stycznia. Przy odgłosie salw żałobnych ze wszystkich okrętów wojennych i twierdz odbyła się dzisiaj ceremonia odebrania i przewiezienia zwłok Cesarza Maxymiliana do dworca kolei według programu. Byli obecni Ich Ces. Moście Arcyksiążęta Karol Ludwik, Ludwik Wiktor, Leopold i Ernest, wiceadmirał Tegetthoff, członkowie dawnego dworu w Miramare, jenerał włoski Mezzacapo jako reprezentant swojego rządu z kilku oficerami sztabowymi, reprezentanci Johannitów, wszystkie władze, deputacye sejmu, namiestnictwa i rady miejskiej z Zagrzebia, Penzo i Fiume, rady miejskiej Tryestu, izba handlowa, Lloyd i marynarka kupiecka, tudzież wiele osób z zagranicy. Ludność okazywała najserdeczniejszy współudział. Wszystkie domy w ulicach, któremi orszak przechodził, były przybrane żałobnie. Arcyksiążęta odjeżdżają dziś wieczór.

Paryż, 16. stycznia. „Monitor“ pisze w swoim buletynie, że od uderzenia na obóz w Tuyuti nie przyszło do żadnego ważnego starcia w La Plata. Powiodło się jednak Paragwajczykom zatopić kilka statków eskadry brazylijskiej. Z drugiej zaś strony Brazylijczycy oblegli szczelnie Humaitę; zapewniają nawet, że Lopez opuści ją.

Rzym, 15. stycznia. „Osservatore Romano“ oświadcza, iż z przyjemnością powtarza artykuł w którym „Unita Cattolica“ oznajmia, iż władza właściwa poczytała za stosowne, aby księża włoscy brali w przyszłości udział w wyborach municypalnych i politycznych.

Florencya, 16. stycznia. „Ital. Corr.“ pisze: Curtopassi, który reprezentował Włochy w Mexyku, odjechał wczoraj do Wiednia na pogrzeb Cesarza Maxymiliana.

Petersburg, 16. stycznia. Zaślubiny księcia Alexandra Oldenburgskiego z księżniczką Eugenią Leuchtenbergską odbędą się dn. 2. lutego.

Petersburg, 16. stycznia. „Siew. Poczta“ mówi o wypadkach zeszłego roku: W roku tym nie nastąpiło nigdzie ani rozszerzenie teryoryum, któreby szkodziło równowadze Europy, ani też powiekszenie wpływu na ludność wschodu.“ —

„Siew. Poczta“ jednak nie widzi korzyści ani dla Turcyi ani dla Europy w nieczynności Porty wobec licznych potrzeb chrześcian. Rosya wzywała współudziału Europy dla polepszenia losu ludów chrześciańskich w Turcyi i uniknienia katastrof.

Rosya kieruje się zasadami konserwatywnemi, które są potrzebne do utrzymania pokoju i są rękojmią powiedzenia się zamiarów.

Konstantynopol, 16. stycznia. Domniemane przesilenie ministeryalne już się skończyło. Fuad Basza był wczoraj przyjmowany przez Sułtana i uważają za rzecz pewną, że tak on jak i Wielki Wezyr Ali Basza pozostaną na swoich stanowiskach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. stycznia.

Hotel George: PP. Ks. Rannet Opris, z Bukaresztu. — Hr. Kotarski Stan., z Brzyska — Biliński Henr., z Kijowa. — Kopczyński Jan, z Podola. — Kellermann Ant., z Tryńczy. — Rakowski Józef, z Polski. — Wolański Wład., z Podola. — Żurakowski Gustaw, z Horbacza.

Hotel europejski: Hr. Stecki Bolesław z Środopolca. — Baranowski Teodor, z Krakowa. — Bem Józef, z Manajowa. — Jordan Kaz., z Konikowiec.

Hotel Langa: Gotthold Ludwik, c. k. kap., ze Stryja — Szczepański Alex., z Laszek zawiązanych. — Serwatowski Teodor, z Buczniowa.

Hotel angielski: Cieński Bol., z Tomaszówki. — Kunaszowski Mat., z Kolszówki. — Malczewski Włodz., z Poczap. Obertyński Zdzisław, z Tarnowca. — Tretter Miecz. i Dr. Popiel Seweryn, adw., ze Sanoka

Hotel Krakowski: Matkowski Ant., z Komarowszczyzny.

Pod Nr. 5?9¾: Fontana Alfred, c. k. rotm., z Tywonia. — Kędzierski Jul., z Meryszczowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. stycznia.

PP. Keczer Alex., c. k. porucznik, do Stryja. — Czerkawski Felix, do Pijarszczyzny. — Hulimka Alex. do Chłopiatyna. — Kellermann Józef, do Krakowa. — Paszkudzki Edgar, do Horodłowic. — Hr. Rey Wład., do Widełek. — Hr. Romer Felix, do Iwaldu — Hr. Tyszkiewicz Zdzisław, do Wyryniec. Tyszkowski Antoni, do Trójcy. — Zadurowicz Kajetan, na Bukowinę.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328 83	+ 0.8	81.	Z. siln.	10
2. god. po poł.	327 87	+ 0.8	86	Z. m sil	10
10 god. wiecz.	—.—	— —	—	Z. mier.	10

W Południe śnieg, wieczór deszcz = 0.50‴.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Kling, kling!“** krotochwila w 1 akcie. **„Recept gegen Schwiegermutter,“** komedya w 1 akcie. **„Die Hochzeit beim Laternenschein,“** operetka komiczna w 1 akcie. Na dochód pani Huth.

W Poniedziałek (przedst. pol.) **„Rodzina Benoitonów,“** komedya w 5 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 17. stycznia.

	gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski . . . . . w. a.	5	67	5	72
Dukat cesarski . . . . . „	5	73	5	76
Półimperyał zł. rosyjski . . . „	9	85	9	95
Rubel srebrny rosyjski . . . „	1	86	1	90
„ papierowy rosyjski . . . „	1	65	1	67
Talar pruski . . . . . „	1	77	1	78
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł. (bez kup.)	78	25	78	73
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kup.)	82	10	82	58
„ „ banku hip. gal. (bez kup.)	94	18	94	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kup.)	63	25	63	80
Obligi 5% pożyczki narodowej . . .	64	53	[illegible]	20
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	197	42	198	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . .	167	17	168	42
„ banku hipotecznego galic. . . .	73	10	7?	63

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. stycznia 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.25	65.75
od kwiet. do października po 5%	65 90	65.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 25 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78 50	79 —
Metaliki po 5%	56 50	56 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	153.50	154 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	152 50	153 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73 —	72.80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 —	83.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 60	92.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 70	76.90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	19.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	91.50	92 —
Węgier	69 25	69.75
Galicyi	62 80	63 40
Siedmiogrodu	62 90	63 50
Bukowiny	63 —	63 50
Galic. pożyczki kraj. z r. 1861 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	685.—	687.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184 70	184 90
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	620.—	622.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	107 75	108 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1695.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241 50	241 70
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	160 25	160 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 —	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	198 —	198.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167. —	167.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	484 —	485 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 70	92 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.50	78 50
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90 50	91 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 25	94 75

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 75	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	53.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	29.—	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26 50
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	20 75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15. —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100 60	100 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 75	101 —
Hamburg za 100 M. B.	88 90	89 10
Londyn za 10 ft. szt.	120 55	120 80
Paryż za 100 fr.	47 95	47 95

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5 74	5 75
detto pełnej wagi	5 73	5 74
Korona	—.—	16 70
20frankówka	9 62½	9 63
Rosyjski imperyał	9.95	9.98
Talar związkowy	1 78	1 79
Srebro	118.50	119 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł 67$\frac{5}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17 stycznia

	złr.	kr.
5% Metaliki	56	80
„ z procentami z maja i listopada	57	70
5% pożyczka narodowa	65	20
Losy z 1860 roku	83	30
Akcye banku wiedeńskiego	672	—
„ „ kredytowego	185	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	45
Srebro	118	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	74

DZIENNIK URZĘDOWY.

(139)

Kundmachung.

Nro. 81819-1867. In Durchführung des Gesetzes vom 10. November 1867 (R. G. B. Nr. 133), womit die k. Verordnung vom 28. December 1866 aufgehoben wurde, hat das k. k. Ministerium des Innern einvernehmlich mit dem k. k. Kriegsministerium unterm 16. December 1867 Z. 20689 die zur Durchführung derselben erlassenen Vorschriften vom 9. Jänner 1867 Z. 2294, welche von der Statthalterei mittelst des Amtsblattes der Zeitung „Gazeta Lwowska“ unterm 18. Jänner 1867 Z. 2341 und unterm 27. Februar 1867 Z. 7244 verlautbart worden sind, sammt den dieselben betreffenden nachträglichen Anordnungen außer Kraft gesetzt und verfügt, daß die Bestimmungen des Amtsunterrichtes zum Heeresergänzungsgesetze sammt den auf dieselben Bezug nehmenden Nachtragsverordnungen mit folgenden Abänderungen, Ergänzungen und Erläuterungen in Wirksamkeit zu treten haben:

1. Zur Erlangung einer Militärbefreiung durch Taxerlag sind nur Jene berechtigt, welche den jeweilig zur Stellung berufenen drei Altersclassen angehören. (Art. 10 des Gesetzes vom 10 November 1867)

2. Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat, oder wer nicht mehr militärpflichtig ist und als Stellvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder eintreten will, hat die Bewilligung hiezu bei seiner politischen Stellungsbehörde noch vor der Stellung im Bezirke einzuholen.

Zum Beweise der vollstreckten Dienstzeit (Linien- und Reservepflicht) ist der Abschied, — zum Beweise, daß der Stellvertreter nicht mehr militärpflichtig ist, sind die Auszüge aus den betreffenden Stellungslisten der Stellungs-Commission vorzulegen.

Die Bewilligung zur Stellvertretung eines im Heere dienenden Soldaten so wie zur Entlassung desselben aus dem Militärverbande, ertheilt dasjenige General-Commando, in dessen Bereich derselbe heimatszuständig ist.

Wenn gegen die Bewilligung keine Bedenken obwalten, verordnet das General-Commando die Assentirung des Stellvertreters, unter Bezeichnung der Dienstpflicht, welche derselbe zu übernehmen hat.

Demjenigen, welcher seinen zur Stellung berufenen Bruder vertritt, steht die Wahl des Truppenkörpers nicht frei.

Der Bewerber um die Stellvertretung für einen im Heere dienenden Bruder ist in der Regel auf den Truppenkörper oder für die Armeeanstalt zu assentiren, von welchen sein Bruder entlassen wird; jedoch ist es dem General-Commando gestattet, mit Rücksicht auf eine etwa hervorragende spezielle Eignung des Stellvertreters, eine Ausnahme von dieser Regel eintreten zu lassen.

Ein Stellvertretungsbewerber, welcher sich während seiner Dienstzeit nicht gut betragen hat, darf zur Stellvertretung nicht zugelassen werden.

In dem Falle, als ein Soldat seine Dienstpflicht im Heere zwar vollstreckt, aber den Abschied noch nicht erhalten hat, oder nach vollendeter Reservepflicht stillschweigend fortdient, ist über das bei dem General-Commando einlangende Einschreiten um Gestattung der Stellvertretung für seinen Bruder in analoger Weise vorzugehen. (§. 28 des A. U., §. 1 der Stellvertr. V.)

3. Die Nachweisung der Befreiungstitel nach §. 18 bis einschließig §. 21 des H. E. G., welche nunmehr nur das Recht auf die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 begründen, hat lediglich nach Maßgabe der oben bezogenen §§. des H. E. G., der §§. 21 bis einschließig 25 des A. U. und der Nachtragsverordnungen zu diesen Paragraphen zu geschehen.

4. Die Entscheidung über die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 wird, wenn die Einreihung des Stellungspflichtigen in das Heer erfolgt, von der Stellungs-Commission nach den Bestimmungen im H. E. G. über die Entscheidungen der Befreiungs-Commission sogleich gefällt.

Wenn aber die Entscheidung nicht sofort erfolgen könnte, so verfügt der Ergänzungsbezirks-Commandant (oder Stellvertreter) vorläufig die Beurlaubung des Eingereihten und es wird die Entscheidung nach im schriftlichen Wege mit dem Ergänzungsbezirks-Commando gepflogenen Austausche der Ansichten, — falls hiebei eine Uebereinstimmung zu Stande kommt, — von der Stellungs-Behörde erlassen.

Wird eine Uebereinstimmung nicht erzielt, so ist die Verhandlung an die beiderseitigen Landesstellen zur endgiltigen Entscheidung zu leiten.

Gegen die Entscheidung der Stellungs-Commission oder der Stellungs-Behörde steht dem Betreffenden die Berufung an die Landesstelle innerhalb 14 Tagen offen; gegen die Entscheidung beider Landesstellen findet keine Berufung statt.

5. Die gesetzlich Beurlaubten sind, wenn ihr Anspruch auf Beurlaubung durch die beigebrachten Nachweisungen als begründet anerkannt wird, zur Infanterie oder zur Jägertruppe und zwar in den Grundbuchsstand der Depotkörper einzutheilen.

Ueber ihr Verlangen können jedoch Techniker (§. 20 H. E. G., Nachtrags-Verordnung I. 16 und II. 54) auch zur Artillerie oder zu den Genietruppen einschließig der Pionniere, — des Reitens methodisch kundige junge Männer zur Cavallerie eingetheilt werden.

Die hiernach zur Artillerie Eingetheilten sind den Cadres in Stand zu geben; die den Genietruppen (einschließig der Pionniere) oder der Cavallerie Zugewiesenen dagegen sind, bei den aufgestellten Compagnien (Escadronen) einzutheilen, dann aber zu den Depotkörpern zu transferiren, sobald die Letzteren zur Aufstellung gelangen.

6. Diejenigen Soldaten, welche nach Punct 9 der aufgehobenen k. Verordnung vom 28. December 1866 als dauernd beurlaubt sich noch im Stande der vierten Bataillone befinden, sind, in sofern das Gesetz vom 10. November 1867 auf sie Anwendung findet, zu den Depot-Divisions-Cadres zu transferiren und daselbst „beurlaubt nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 als . . . .“ zu führen.

Diejenigen Studirenden und die Besitzer größerer Handels- und Gewerbe-Unternehmung der Stellung des Jahres 1867 dagegen, denen nach Punkt 9 der vorbezogenen k. Verordnung das Recht der dauernden Beurlaubung zustand, verbleiben in ihrer Eintheilung beim 4. Bataillon und sind auch weiters beurlaubt zu belassen.

7. Ein besonderes Augenmerk soll darauf gerichtet werden, daß die erst nach der durchgeführten Hauptstellung Nachgestellten, — ausgenommen solche, deren Ausbleiben durch erwiesen rücksichtswürdige Gründe gerechtfertigt ist, die Eintheilung zur Dienstleistung im Präsenzstande oder aber mindestens für die achtwochentliche Abrichtung erhalten, insofern sie nicht für Spezialwaffen assentirt werden können.

8. Wenn ein im stellungspflichtigen Alter stehender Mann

a) den bleibenden Wohnort oder die Gemeindezuständigkeit wechselt;
b) ein Reisedocument für das In- oder Ausland, ein Wanderbuch, ein Dienstbotenbuch u. dgl. begehrt;

Obwieszczenie.

(1)

Nr. 81819 ex 1867. W wykonaniu ustawy z 10go listopada 1867 (Dz. u. p. nr. 133), którą cesarskie rozporządzenie z 28go grudnia 1866 uchylone zostało, zniosło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wojny pod dniem 16. grudnia 1867 l. 20689 wydane ku przeprowadzeniu tegoż rozporządzenia przepisy z 9go stycznia 1867 l. 429 i z 13go lutego 1867 l. 2294, które Namiestnictwo dziennikiem urzędowym Gazety lwowskiej pod dniem 18. stycznia 1867 l. 2341 i pod dn. 27. lutego 1867 l. 7244 podało do wiadomości powszechnej, jako też odnoszące się do nich dodatkowe zarządzenia, i oznajmiło, iż postanowienia instrukcyi urzędowej wydanej do ustawy o uzupełnieniu armii, tudzież odnoszące się do niej dodatkowe rozporządzenia otrzymują z następującemi zmianami, dodatkami i objaśnieniami moc obowiązującą:

1. Uwolnienie od wojska za złożeniem taksy mogą uzyskać ci tylko, którzy należą do trzech klas wieku w danym razie do asentyrunku powołanych (art. 10. ustawy z 10. listopada 1867).

2. Kto dopełnił już swojego obowiązku służenia w armii, lub kto przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, a chce wstąpić do wojska jako zastępca swojego brata, powołanego do asentyrunku, ten ma jeszcze przed odstawą wyjednać sobie pozwolenie na to u swojej politycznej władzy odstawczej.

Na dowód dopełnionego czasu służby (w linii i w rezerwie) potrzeba przedłożyć komisyi asentyrunkowej abszyt, na dowód zaś, że zastępca przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, wyciągi z dotyczących list asentyrunkowych.

Pozwolenie na zastąpienie służącego w armii żołnierza, jako też na demisyą jego z armii wydaje ta komenda jeneralna, w której okręgu żołnierz jest przynależny do gminy.

Jeżeli względem pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda, zarządza Jeneralna Komenda asentowanie zastępcy i oznacza obowiązek służby, który tenże ma objąć.

Temu, który zastępuje swego brata, powołanego do asentyrunku, nie jest dozwolony wybór korpusu wojskowego.

Starający się o zastąpienie brata, służącego w armii, ma być zwyczajnie asentyrowanym do tego korpusu wojskowego lub do tego zakładu armii, z którego uwalnia się jego brata, wolno jednakże Jeneralnej Komendzie ze względu na znakomite uzdolnienie specyalne zastępcy zarządzić wyjątek z tej reguły.

Starający się o zastępstwo, który podczas swej służby wojskowej nie sprawował się dobrze, nie może być do zastępstwa przypuszczonym.

W takowy sposób należy załatwić także wniesione do Jeneralnej Komendy podanie o przyzwolenie na zastąpienie brata, jeźli żołnierz odbył wprawdzie swój obowiązek służenia w armii, lecz nieotrzymał jeszcze demisyi, lub jeśli po spełnieniu obowiązku rezerwowego domniemalnie dalej służy. (§. 28. instr. urzęd. §. 1. rozp. o zastępcach).

3. Udowodnienie tytułów uwolnienia wedle §. 18. aż włącznie do §. 21. ustawy o uzupełnieniu armii, które obecnie uzasadniają tylko prawo do legalnego urlopu a względnie do traktowania dotyczących osób według artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867, ma odbywać się jedynie podług wyżwspomnionych §§. ustawy o uzupełnieniu armii, podług §§. 21. aż włącznie do 25. dotyczącej istr. urzędowej i podług rozporządzeń dodatkowych do tych §§fów.

4. O udzieleniu legalnego urlopu, t. j. o traktowaniu wcielonego do armii podług artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867 r. orzeknie bezzwłocznie komisya odstawcza wedle postanowień ustawy rekrutacyjnej, obowiązujących Komisyę od poboru wojskowego uwalniającą przy wydawaniu orzeczeń.

Gdyby zaś orzeczenie nie mogło natychmiast nastąpić, zarządzi Komendant powiatu uzupełniającego (albo zastępca jego) uprzednio puszczenie na urlop asentowanego, a decyzyą wyda władza odstawcza po dokonanej na drodze pisemnej wymianie zdań z Komendą powiatu uzupełniającego, jeżeli osiągnie się tym sposobem porozumienie.

W razie, gdy porozumienie się to nie zostanie uskutecznionem, powinna być sprawa przedłożoną obustronnym władzom krajowym (Namiestnictwu i Jeneralnej Komendzie) do stanowczego rozstrzygnięcia.

Przeciw orzeczeniu Komisyi odstawczej lub też władzy odstawczej dozwolony jest dotyczącemu rekurs do Władzy krajowej w przeciągu 14 dni; przeciw wyrokowi zaś obudwu Władz krajowych rekurs nie ma miejsca.

5. Legalnie urlopowani, których uprawnienie do otrzymania urlopu uznane uzasadnionem przedłożonemi dokumentami, mają być przydzieleni do piechoty lub do oddziału strzelców, a mianowicie zapisani do stanu księgi gruntowej korpusów składowych.

Na żądanie jednak własne mogą być przydzieleni technicy (§. 20. ust. o uzup. armii rozporządzenie dodatkowe I. 16. i II. 54.) także do artyleryi albo do korpusu inżynieryi i pionierów, — a obeznani metodycznie z jazdą konną młodzi ludzie do konnicy.

Przydzielonych w ten sposob do artyleryi należy wcielić do stanu kadrów, przeznaczonych zaś do oddziałów inżynieryi (łącznie z pionierami), albo też do konnicy, należy wcielić do utworzonych kompanii (szwadronów), a potem przenieść do korpusów składowych, skoro takowe utworzone zostaną.

6) Żołnierze, którzy podług punktu 9go uchylonego ces. rozporządzenia z 28. grudnia 1866 r. jako stale urlopowani znajdują się jeszcze w stanie czwartych batalionów, a do których się ustawa z 10. listopada 1867 stosuje, mają być przeniesieni do kadrów dywizyi składowych i tamże utrzymywani w ewidencyi z tym przypiskiem: „puszczeni na urlop podług artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 jako . . . . .“

Ci zaś studenci i właściciele znakomitszych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, asenterowani w roku 1867, którym podług punktu 9go wyż wspomnionego ces. rozporządzenia przysłużało prawo do stałego urlopu, pozostaną przydzieleni do 4go batalionu, i mają być dalej pozostawieni na urlopie.

7) Szczególną uwagę należy zwracać na to, ażeby tych, którzy dopiero po ukończeniu głównego asentyrunku odstawieni zostali, z wyjątkiem tych, których niestawiennictwo ówczesne dowodnie zasługującemi na uwzględnienie okolicznościami jest uniewinnione, przeznaczyć do pełnienia służby w stanie prezentacyi, albo przynajmniej na ośmiotygodniową musztrę, jeźli nie mogą być asenterowani do specyalnych rodzajów broni.

8) Jeźli mężczyzna znajdujący się w wieku obowiązanym do poboru wojskowego,

a) zmienia miejsce stałego zamieszkania lub przynależność do gminy,
b) żąda dokumentu do podróży w kraju lub za granicę, książki wędrowniczej, książki służebnej lub t. p.,

c) eine Gewerbs-Concession oder einen Gewerbsschein anspricht;

d) eine Anstellung im Staats- oder besoldeten Communaldienste anstrebt;
e) sich zu verehelichen beabsichtigt;
f) um die Auswanderungsbewilligung einschreitet, —
hat die Behörde, dort wo ihr diesfalls das Entscheidungs- oder Verleihungsrecht zusteht, in den Stellungslisten aus allen Jahren der Stellungspflicht des Betreffenden nachzusehen, bezüglich bei der zuständigen Stellungsbehörde zu erheben, ob und auf welche Art der Gesuchsteller in den zurückgelegten Alters-Classen seiner Pflicht zum Eintritte in das Heer entsprochen hat. — Der amtliche Nachweis über diesen Umstand ist durch die politische Stellungsbehörde auf Grund der vorhandenen Recrutirungsacten und unter Mitfertigung des Ergänzungsbezirs-Commando's, welches die gleiche Erhebung nach seinen Acten zu pflegen hat, ohne Zeitverlust zu liefern.

Wenn hiebei gefunden wird, daß der Gesuchsteller der Erfüllung der Stellungspflicht in einer oder mehreren Altersclassen nicht genüge geleistet hat, so ist genau zu erheben, ob ihm oder wem sonst, ein Verschulden dabei zur Last fällt, und nach Maßgabe der Umstände dann unverweilt das gesetzliche Verfahren bezüglich der Nachlosung und Nachstellung des Betreffenden einzuleiten.

Zu diesem Behufe ist in jenen Fällen dieses Punktes, wo die Amtshandlung einer Gemeinde eintritt, von dem Gemeindevorstande die Anzeige dieser Amtshandlung seiner vorgesetzten politischen Behörde zu erstatten. (§. 79 A. U.)

9. Eine Militärentlassung aus dem Titel des §. 21 (§. 42 zu d. des H. E. G.) findet nicht mehr statt; jene Soldaten welche in die in dem ersteren Paragraphe normirten Verhältnisse gelangen, sind dagegen auf das nach den bisherigen Vorschriften zu behandelnde und zu entscheidende Einschreiten nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zu beurlauben, beziehungsweise in die Kathegorie der gesetzlich Beurlaubten aufzunehmen. (§. 107 A. U.)

10. Für jene Soldaten, welche im Grunde des Art. 7 der kais. Verordnung vom 28. December 1866 als freiwillige mit einjähriger Präsenzzeit in das Heer eingetreten sind, bleibt der Anspruch auf diese Begünstigung ungeschmälert aufrecht.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 3. Jänner 1868.

c) uprasza o koncesyę na przedsiębiorstwo przemysłowe lub o certyfikat przemysłowy,
d) stara się o posadę w służbie państwowej lub w płatnej służbie gminnej,
e) zamierza się ożenić,
f) prosi o dozwolenie wychodźtwa, —
tedy powinna władza, której w danym przypadku przysłuża prawo orzekania lub nadawania, przepatrzyć w listach asentyrunkowych ze wszystkich lat, w których dotyczący stawić się do asenterowania był obowiązany, a względnie wywiedzieć się u przynależnej władzy asentyrunkowej, czyli i w jaki sposób proszący w przebytych klasach wieku uczynił zadość swemu obowiązkowi wstąpienia do armii. — Urzędowego wykazu tej okoliczności ma dostarczyć niezwłocznie polityczna władza asentyrunkowa na podstawie aktów rekrutacyjnych, który to wykaz powinien być także podpisany przez komendę powiatu uzupełniającego; ta zaś ma poprzednio również zbadać rzecz ze swoich aktów.

Jeźliby znaleziono, że proszący w jednej lub w kilku klasach wieku nie uczynił zadość swemu obowiązkowi stawienia się do asentyrunku, natenczas potrzeba zbadać dokładnie, czy na nim, czy też na kim innym cięży wina w tym względzie, i stosownie do okoliczności wyprowadzić należy niezwłocznie prawne postępowanie celem dodatkowego losowania i odstawienia dotyczącego do asentyrunku.

W tym celu ma w takich wypadkach niniejszego punktu, w których zachodzi czynność urzędowa gminy, zwierzchność gminna zawiadomić o tem swoją przełożoną władzę polityczną (§. 79. instr. urzęd.).

9) Demisya z wojska na mocy tytułu §. 21. (§. 42. do d.) ustawy o uzupełnieniu armii nie ma nadal miejsca; natomiast ci żołnierze, którzy wejdą w stosunki oznaczone w powołanym najpierw paragrafie, mają być na prośbę podług dotychczasowych przepisów traktować i decydować się mającą wedle artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 puszczeni na urlop, a względnie wciągnięci do kategoryi legalnie urlopowanych (§. 107. instr. urzęd.).

10) Dla tych żołnierzy, którzy na podstawie artykułu 7go cesarskiego rozporządzenia z 28. grudnia 1866 wstąpili do armii jako ochotnicy z jednorocznym czasem prezentacyi, zachowuje się prawo do tego uwzględnienia bez uszczerbku.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 3. stycznia 1868.

---

(124) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1476. W skutek najwyższego postanowienia z dnia 31. grudnia 1867 Dz. u. p, zeszyt I. nr. 1 z r. 1868 istniejące podatki bezpośrednie wraz z dodatkami państwowemi mają być pobierane nadal za czas od dnia 1. stycznia do końca marca 1868 według istniejących obecnie ustaw o opodatkowaniu.

Zatem dodatek nadzwyczajny zaprowadzony w skutek cesarskiego rozporządzenia z dnia 13. maja 1859 (Dz. u. p. nr. 88) będzie wymierzony i pobierany w powyższym okresie czasu jak w roku poprzednim:

a) przy podatku gruntowym $^3/_{12}$ (trzy dwunaste),

b) przy podatku domowo-czynszowym $^2/_6$ (dwie szóste),

c) przy podatku domowo-klasowym $^3/_4$ (trzy czwarte),

d) przy podatku zarobkowym $^2/_5$ (dwie piąte),

i e) przy podatku dochodowym $^2/_5$ (dwie piąte), części podatków zwyczajnych.

Bliższe postanowienia co do wymiaru i poboru podatku dochodowego zawarte są w rozporządzeniu tutejszem z dnia 8. stycznia 1868 l. 1249 (Dodatek do Dziennika rozporządzeń nr. 1).

Lwów, dnia 9. stycznia 1867.

C. k. namiestnik i prezydent c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

(116) **Kundmachung.** (3)

Nr. 6098. Bei der Haupt-Judengemeinde Gorlice ist die Stelle des Religionsweisers mit der jährlicher Entlohnung von 150 fl. österr. Währ. zu besetzen.

Die Bewerber um diesen Posten haben ihre mit den gesetzlichen Erfordernissen instruirten Gesuche bis Ende Jänner d. J. bei dem Judengemeinde-Vorstande zu Gorlice einzubringen.

Vom k. k. Bezirksamte.
Gorlice, am 2. Jänner 1868.

(84) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3234. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie podaje niniejszem do wiadomości, że wprowadzonem zostało postępowanie celem uznania Franciszka Kocipeńskiego przed 30. laty w Andrychowie zamieszkałego za zmarłego.

Wzywa się zatem tegoż Franciszka Kocipeńskiego, aby w przeciągu jednego roku do sądu się zgłosił lub jakimkolwiekbądź sposobem o swojem życiu i miejscu pobytu sąd zawiadomił, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu sąd na ponowne żądanie interesowanych do uznania go za zmarłego przystąpi.

Dla tegoż niewiadomego równocześnie p. Antoni Heradyn kuratorem ustanowionym został.

Andrychów, dnia 21. grudnia 1867.

(74) **E d i c t.** (2)

Nro. 36518-71129. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird hiemit kund gemacht, daß die executive Feilbietung der über den Gütern Krzyweńkie, Oparszczyzna und Wasylków für F. Carolina Padlewska ut Dom. 447, pag. 298, n. 232 on. ad 1, 2, 4, 6 et 8, dann Dom. 458, pag. 72, n. 253 et 259 on. intabulirten Summe von 1787 fl. 62½ kr., 1072 fl. 57½ kr., 643 fl. 54½ kr., 729 fl. 34¾ kr. und 2917 fl. 40¾ kr. öst. W. wegen der dem Julius Rosenberg schuldigen Wechselsumme von 1300 fl. öst. Währ. s. N. G. bewilligt wurde.

Es werden zur Vornahme derselben die Tagsatzungen auf den 28. Februar, 27. März und 24. April 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im hierortigen Gerichtsgebäude angeordnet.

Die Summen werden abgesondert und zwar eine jede im Nominalwerthe ausgerufen werden, und das Vadium ist mit 5% des Ausrufspreises zu erlegen. Erst bei dem dritten Termine wird die Summe auch unter dem Nominalwerthe überlassen werden.

Bezüglich der auf der Summe haftenden Lasten werden die Kauflustigen an die k. Landtafel gewiesen, auch wird es ihnen freigestellt, die Licitations-Bedingungen ihrem vollen Inhalte nach in der h. g. Registratur einzusehen.

Zugleich werden alle Diejenigen, welche erst nach dem 6. März 1866 an die Gewähr gelangen sollten, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnte, durch den für diesen und alle nachfolgenden Acte bestellten Curator Hrn. Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Dr. Maly und durch Edict verständigt.

Lemberg, am 24. December 1867.

E d y k t.

Nro. 36518-71129. C. k. sąd krajowy Lwowski oznajmia niniejszem, iż sprzedaż egzekucyjna sum zaintabulowanych na dobrach Krzyweńkie, Oparszczyzna i Wasylków na rzecz p. Karoliny Padlewskiej ut Dom. 447, pag. 298, n. 232 on. ad 1, 2, 4, 6 et 8, dalej ut Dom. 458, pag. 72, n. 253 et 259 on. w kwocie 1787 złr. 62½ kr., 1072 złr. 57½ kr., 643 złr. 54½ kr., 729 złr. 34¾ kr. i 2917 złr. 40¾ kr. w. a. z powodu dłużnej p. Juliuszowi Rosenberg sumy wekslowej w ilości 1300 złr. w. a. z p. n. pod następującemi warunkami dozwoloną została.

Do uskutecznienia tejże wyznacza się termina licytacyjne na dzień 28. lutego, 27. marca i 24. kwietnia 1868, każdą razą o godz. 9tej z rana w gmachu tutejszego c. k. sądu krajowego.

Każda suma z osobna i w wartości jej nominalnej wywołane zostaną, a wadyum wynosi 5% ceny wywoławczej, — i w tej ilości złożonem być ma. Przy trzecim dopiero terminie suma każda i niżej ceny wywoławczej to jest wartości nominalnej sprzedaną będzie.

Co do ciężarów na tych sumach zostających, mających chęć kupna do tabuli krajowej się odseła. Zarazem pozwala się tymże co do warunków licytacyjnych zainformować się w registraturze tutejszosądowej.

Zarazem uwiadamia się wszystkich tych, którzyby dopiero po 6. marca 1866 r. jako wierzyciele się wykazali, lub też którymby obecna uchwała z jakiegokolwiek powodu nie mogła być doręczoną, przez ustanowionego dla tego i wszystkich innych późniejszych aktów kuratora p. adwokata Dra. Sermaka z substytucyą p. adwokata Dra. Malego i przez edykta.

Lwów, dnia 24. grudnia 1867.

(92) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 18083. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Abrahama Wienera i Judki Rossbacha, celem zaspokojenia sumy 1102 zł. 12½ kr. w. a. z przyn. dozwoloną została relicytacya realności pod l. 212 Gm. VI. d. 33 o. Dz. VIII. n. w Krakowie w przedmieściu Kazimierz położonej, do Sary Chany Tannenbaum należącej, która w jednym terminie na dniu 20. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującymi warunkami odbędzie się:

1. Cena wywołania stanowi się ofiarowana przy poprzedniej relicytacyi przez Natana Steinberga suma 1400 zł. wal. austr. z tym dodatkiem, że realność ta w tym terminie i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupna mający obowiązany będzie złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny wywołanej, t. j. sumę 140 zł. w. a. w gotówce lub c. k. austryackich obligacyach rządowych, lub w listach zastawnych galicyjskiego stanowego kredytowego instytutu z kuponami podług kursu.

Dalsze warunki w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Kraków, dnia 4. grudnia 1867.

(94) **Ogłoszenie.** (2)

Nro. 3140. C. k. sąd powiatowy w Głogowie niniejszem uwiadamia, że gdy w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 2. listopada 1866 do l. 6359 celem przedsięwzięcia w sprawie małżonków Łukasza i Anny Małodobrych przeciwko Antoniemu Kaznowskiemu o zapłacenie przez Wincentego Pado wyrokiem z dnia 14. czerwca 1866 do l. 3428 wywalczonej sumy 900 złr. w. a. z pn. pozwolonej egzekucyjnej licytacyi realności pod l. 38 w Głogowie położonej, do Antoniego Kaznowskiego należącej, pierwsze termina licytacyjne bezskutecznie upłynęły, na ponowne żądanie egzekwentów na podstawie §. 153 i 434 proc. sąd. nowy termin na dzień 17. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi sądowej celem zaspokojenia z większej sumy 900 złr. resztującej kwoty 305 złr. w. a. z tym dodatkiem ustanawia się, iż suma wywoławcza na 1500 złr. w. a. zniszczoną została, i że na tymże terminie realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Każdy chęć kupna mający może ekstrakt tabularny, warunki licytacyjne i ułatwiające warunki w kancelaryi sądowej podczas urzędowych godzin przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Głogów, dnia 14. grudnia 1867.

(104) **E d i c t.** (2)

Nro. 8470. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Samuel A. Byk wider die dem Leben und dem Aufenthalte nach unbekannten Ruchel Hirschfeldin und Iser Minden und für den Fall ihres Ablebens wider deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der hierortige Advocat Hr. Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragerlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der in Brody sub Tab.-Nr. 308 gelegenen Realität zu Gunsten der Ruchel Hirschfeldin bewirkten Pränotation der Summe pr. 765 fl. wie auch der über dieselbe Lastpost zu Gunsten des Iser Minden bewirkte Superpränotation der Summe pr. 595 fl. das Ansuchen sub praes. 22. December 1867 Z. 8470 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die genannten Belangten werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 28. December 1867.

(111) **E d y k t.** (2)

Nr. 5285. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla okolic miasta Lwowa podaje do wiadomości, iż Jan Dąbrowa włościanin z Hołoska wielkiego, za marnotrawcę uznany, z tego powodu pod kuratelę podciągnięty i temuż Benjamin Gröschel z Hołoska za kuratora ustanowiony został.

Lwów, dnia 16. grudnia 1867.

(143) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 447. Wegen Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte 800 fl., und im Vorrückungsfalle mit 700 fl. öst. W., dann wegen eventueller Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle III. Classe mit dem Jahresgehalte von 600 fl. oder 500 fl. öst. W. beim Rechnungs-Departement des Lemberger k. k. Ober-Landesgerichtes wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Jänner 1868 ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Lemberger k. k. Ober-Landesgerichts-Präsidium zu richten.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

(141) **E d i c t.** (1)

Nr. 1020. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden Marcus Spieler mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider ihn über Anlangen des Abraham Urich die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 120 fl. öst. Währ. s. N. G. z. Zahl 1020-1868 erlassen worden ist.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird ihm der Herr Landes-Advocat Dr. Frenkel mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Kolischer auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 9. Jänner 1867.

(93) **E d i c t.** (2)

Nr. 6435. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß in Folge der Güterabtretung über das sämmtliche, wo immer befindliche bewegliche, und über das in den Kronländern, in denen die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Hrn. Johann Lukowicz Fischhändler in Biała der Concurs eröffnet wird.

Alle, welche eine Forderung an Johann Lukowitz zu stellen haben, werden hiemit mittelst dieses Edictes vorgeladen, und denselben aufgetragen, daß sie ihre auf was immer für Rechte gründenden Ansprüche gegen den, in der Person des Hrn. Advocaten V. C. Ehrler in Biała bestellten Cridamassavertreters bis zum 15. März 1868 anmelden und liquidiren sollen, widrigens sie von dem vorhandenen Vermögen, so weit solches die in der Zeit sich anmeldenden Gläubiger erschöpfen, ungehindert das auf ein in der Massa befindliches Gut habenden Eigenthums- oder Pfandrechtes, oder eines ihnen zustehenden Compensationsrechtes abgewiesen sein, und im letzteren Falle zur Abtragung ihrer gegenseitigen Schuld in die Masse angehalten werden würden.

Unter Einem wird zum provisorischen Verwalter dieser Cridamasse Hr. Adv. V. C. Ehrler bestellt.

Zugleich wird zur Bestätigung des bestellten oder Wahl eines neuen Vermögensverwalters, dann zur Wahl eines Gläubigerausschußes die Tagfahrt auf den 24. März 1868 um 9 Uhr Vormittags anberaumt, bei welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger sogewisser zu erscheinen haben, als sonst dieselben als dem Beschluße der Mehrheit der Erschienenen beigetreten, angesehen werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 31. December 1867.

(80) **E d i k t.** (2)

Nr. 5314. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Josef Dow hiemit kundgemacht, daß die gebetene Intabulirung der Chaje Chamaides als Eigenthümerin der über dem Mendel Bergmann'schen Realitätsantheile sub Haus-Nr. 110 Stadt in Stryi zu Gunsten des Josef Dow Dom. IX. pag. 463. n. 17. on. intabulirten Summe von 100 fl. C. M., mit Bescheid vom 20ten December 1867 Zahl 5314 bewilligt, und dieser Bescheid dem für ihn bestellten Curator Herrn Advocaten Dr. Fruchtmann zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 20. December 1867.

(98) **E d y k t.** (2)

L. 2521. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszym spadkobierców nieobjętej masy ś. p. Stanisława Noska, iż przeciw masie tejże wytoczył Wojciech Nosek przez kuratora Szymona Chabinę pozew restytucyjny w sprawie o oddanie gospodarstwa gruntowego w Brzegach pod Nr. 21 położonego, i że termin do sumarycznej rozprawy na dzień 18. lutego 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców pozwanej masy nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd powiatowy dla tejże masy kuratorem p. Ludwika Łapińskiego c. k. notaryusza, z którym wytoczona sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem upomina się spadkobierców masy, ażeby się albo w należytym czasie zgłosili, albo wywody sprawy tej dotyczące postanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali, w przeciwnym bowiem razie ściągną na siebie wszystkie im szkodliwe następstwa.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 20. grudnia 1867.

(95) **E d i c t.** (2)

Nr. 4524. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes zu Żółkiew wird hiemit bekannt gegeben, daß Baruch Wolfsberg in seiner Rechtssache gegen Herrn Silver Skólmowski wegen Zahlung der Conventionalstrafe pr. 1000 fl. öst. W. am 18. October 1867 Zahl 4524 nach rechtskräftig bewilligter Contumaz wegen nicht erstatteter Einrede ein Gesuch um Bestimmung einer Tagfahrt zum Actenverzeichnisse an dieses k. k. Gericht überreicht habe.

Da der Wohnort des Belangten Herrn Silver Skólmowski unbekannt ist, so wird ihm auf seine Gefahr und Kosten der Landes- und Gerichtsadvocat Hrn. Dr. Diamand mit Substituirung des k. k. Notars Herrn Niementowski zum Curator bestellt und der Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żółkiew, am 2. November 1867.

(99) **E d y k t.** (2)

Nro. 64168. C. k. sąd krajowy we Lwowie nieznajomej z miejsca pobytu p. Julii hr. Krasickiej wiadomo czyni, że w skutek prośby p. Ignacego Lewakowskiego uchwałami tutejszosądowemi z d. 15go grudnia 1866 do l. 65498 i 65499 zaprenotowanie sum wekslowych 300 złr., 500 złr., 1000 złr., 50 złr., 300 złr., 100 złr. i 400 złr. w. a. w stanie biernym prawa dożywotniego użytkowania i administrowania dóbr Baranów z przyległościami na tych dobrach dla p. Julii hr. Krasickiej intabulowanego, na rzecz proszącego p. Ignacego Lewakowskiego dozwolona została, i celem doręczenia zawiadomienia p. Julii Krasickiej o tych uchwałach kuratorem dla niej p. adwokata Hofmana z zastępstwem p. adwokata Sermaka ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. grudnia 1867.

(78) **E d i c t.** (2)

Nr. 1042. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Jachiel Rappaport mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben Hene Margoles am 8ten Jänner 1868 Z. 1042 einen Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 250 fl. öst. W. s. N. G erwirkt hat.

Da der Wohnort des Jachiel Rappaport unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. Frenkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 8. Jänner 1868.

(91) **E d y k t.** (3)

Nr. 20966. C. k. sąd krajowy w Krakowie jako władza nadopiekuńcza czyni wiadomo, że uchwałą tegoż sądu z dnia 16. grudnia 1867 do l. 20966 władza opiekuńcza nad małoletnim po ś. p. Henryku Kępińskim pozostałym synem Mieczysławie Kępińskim współwłaścicielem dóbr Pierzchów, Nieznanowice, Jaroszówka i Radlna na czas nieograniczony przedłużoną została.

Kraków. dnia 16. grudnia 1867.

(106) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 368. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Zallel Sturmdorf i Henoch Kleinmann przeciw p. Henrykowi br. Wilczkowi o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego dnia dzisiejszego l. 368 nakaz zapłaty dla pozwanego wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Kaczkowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił. albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 10. stycznia 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.